

12. 10. 2015 cizinec požádal o vízum na strpění, z důvodu trestního řízení, kdy toto vízum mu bylo uděleno s platností do 17. 5. 2016. Dne 12. 10. 2015 si požádal také o trvalý pobyt z důvodů hodných zvláštního zřetele, kdy jeho žádosti vyhověno nebylo. Dne 5. 1. 2016 požádal cizinec o zaměstnaneckou kartu. S ohledem na probíhající řízení o zaměstnanecké kartě č. j.: OAM-133/ZM-2016 získal cizinec ve 2 případech překlenovací vízum a to s platností do 19. 11. 2016. Další překlenovací vízum cizinec nezískal, neboť bylo zjištěno, že v průběhu řízení o vydání zaměstnanecké karty odcestoval do země původu a rovněž do Běloruska. A to ve dnech 25. až 30. 9. 2016. Což vyplývá jak z pořízení kopie cestovního dokladu cizince, která je součástí spisu pod č. j.: OAM-133-23/ZM-2016, ale také ze správy Národní centrály proti organizovanému zločinu SKPV PČR (dále jen NCOZ), ve spise pod č. j.: OAM-133-27/ZM-2016. V daném případě je nutno posoudit na jedné straně veřejný zájem daný zejména ochranou veřejného pořádku, trestnou činností cizince a další zjištěné skutečnosti v jeho neprospěch a na druhé straně zejména soukromý a rodinný život cizince, délku jeho pobytu na území a další informace v jeho prospěch. Správní orgán v rámci provedení dokazování do řízení a to jak z dostupných evidencí, Cizineckého informačního systému a obsahu spisového materiálu cizince k osobě účastníka řízení zjistil, že je svobodný a bezdětný. V zemi původu žije jeho rodiče, v Rusku byl naposledy na konci září 2016. Cizinec prokazatelně nemá v ČR rodinné vazby, jediné vazby, které na území má, jsou soukromé vazby, jež vznikly v době jeho pobytu v České republice. Nicméně s ohledem na skutečnost, že cizinec je v ČR zhruba 2 roky a 6 měsíců, nelze považovat tyto soukromé vazby za natolik silné a významné, aby zamítnutí žádosti o zaměstnaneckou kartu bylo možné považovat za nepřiměřené. Cizinec byl v ČR pravomocně odsouzen za poškození cizí věci dle ust. § 228 trest. zákoníku, přičemž byl zároveň zproštěn viny ze zločinu obecného ohrožení dle ust. § 272 odst. 1 trest. zákoníku, neboť se neprokázalo, že by skutek spáchal obžalovaný. Z materiálů NCOZ k osobě cizince jednoznačně vyplývá nedoporučující stanovisko k dalšímu pobytu účastníka řízení v ČR a to s ohledem na ochranu veřejného pořádku do budoucna. Dle stanoviska NCOZ se výše jmenovaný podílel mimo jiné i na nátlakových akcích proti majiteli restaurace Řízkárna. Aktivita neztotožněných osob se v této věci stupňovali a útoků na restauraci Řízkárna přibývalo. Správnímu orgánu nepřisluší hodnotit chování a jednání majitele restaurace a to jakým způsobem se choval k zaměstnancům, s ohledem na veřejný zájem daný ochranou veřejného pořádku a to i do budoucna jsou však zhruba útoky, sabotáž a vyhrožování otravou jídla majiteli restaurace Řízkárna v demokratickém systému naprosto neakceptovatelné. A je beze sporu prokázáno, že některých aktivit a akcí proti restauraci Řízkárna se cizinec přímo dopustil. Na místě měl být dokonce dle zprávy NCOZ zadržen a předveden na služebnu PČR, neboť spolu s dalšími osobami neuposlechl výzvu k zákazu sportovních, kulturních a dalších akcí, podporuje a šíří názory namířené přímo proti státu jako takovému. Stříkání nápisů „smrt státu“ nelze v kontextu dalších skutečností k cizinci, jako napojení na síť revolučních buněk... atd., považovat za pouhou „klukovinu“, a to i s ohledem na materiály, které našla u cizince Policie ČR v rámci trestního řízení. Dle Městského soudu Praha je cizinec osobou, která svými životními postoji hluboce pohrdá státním zřízením České republiky, neuznává zákony České republiky, neboť se jimi necítí být z titulu svého smýšlení vázán a domnívá se, že demokratická země, která toleruje demokratické projevy včetně demonstrací a která mu umožňuje zdarma studovat na českých vysokých školách, obnáší kromě kritiky i právo zasahovat proti výkonné složce státní moci, a to i násilnými prostředky (rozsudek MS Praha 41T 3/2016, str. 5 odst. 1). Cizinec je v České republice hostem a pokud nedodržuje a evidentně ani nehodlá dodržovat zákony hostitelské země, jeho další pobyt v ČR mu nebude povolen. Cizinec je na území ČR krátce, avšak za tuto krátkou dobu již stihl být pravomocně odsouzen a kromě toho je i osobou, jejíž další pobyt v ČR v žádném případě nedoporučuje ani NCOZ. Cizinec přicestoval do ČR z důvodu studia. Dne 5. 1. 2016 si požádal o jiný druh pobytu, zaměstnaneckou kartu a doložil pracovní smlouvu na dobu určitou a to s platností ode dne 1. 12. 2015 do 1. 12. 2016. Tedy i pracovní smlouva, na základě které cizinec žádal o zaměstnaneckou kartu, je neplatná. Dne 14. 1. 2017 byl cizinec seznámen se spisem s tím, že vyjádření doloží do 14 dní. MVČR, OAMP, doplňuje, že do dnešního dne žádné vyjádření doloženo nebylo, tedy ani nová pracovní smlouva, případně prodloužení platnosti té původní. Co se týče samotné žádosti o zaměstnaneckou kartu, pak je třeba upozornit na to, že touto skutečností se zabýval již Městský soud v Praze v trestní věci 41T 3/2016. V tomto rozsudku je doslova uvedeno, že „Obžalovaný totiž na dotaz soudu po zjištění údajů z cestovního dokladu, že povolení k pobytu končí obžalovanému dne 17. 5. 2016 uvedl, že má v současnosti požádáno o zaměstnaneckou kartu, což znamená, že může pobývat v ČR i po vypršení víza. Je tedy nepochybné, že